

Вулгарни интернационализам

Вулгарни интернационализам

rs.politsturm.com

2025-10-25

3 мин. читања

Друштвени фронт, организација која је настала као покушај студената задојених малограђанском идеологијом да привуку себи радничку класу, објавила је на друштвеним мрежама 23. октобра ове године саопштење везано за права мигрантских радника у Србији.

Детаљи. У објави изражавају делимично исправан став поводом питања права мигрантских радника. Мигрантски радници свакако нису криви за тежак живот домаћих радника у Србији, јер сви радници света имају исте класне интересе независно од боје коже, етничке, расне или националне припадности. Свима је познато да су мигрантски радници одувек били у најтежем положају зато што беже из својих земаља због међуимперијалистичких ратова, еколошких катастрофа или једноставно због интензивне капиталистичке кризе. Такође долазе у тотално непознату средину, а њиховом положају не помаже ни чињеница да и опозиција и власт трују домаћу радничку класу национализмом, шовинизмом и разним митовима

Наравно, у духу либералне опозиције, Друштвени фронт, истиче листу лепих жеља које захтевају од капиталистичке власти у Србији и, у суштини, траже само реформе које ће ублажити ропство домаћих и страних радника. Реформе могу бити корисне и радници уједињено треба да се боре за њих, јер се тако практично уче како могу да се боре против капиталиста на економском пољу и постају свесни чињенице да сви радници имају заједничке класне интересе. Ипак, морају свесно приступити реформама као јако ограниченим и да последично, као што смо већ рекли, могу само ублажити ропство, али не и укинути га. Да би укинули капиталистичко ропство, радници морају да се уздигну на политички ниво свесних научних социјалиста вођени научном анализом капитализма. У суштини, реформе се морају подредити укидању капитализма и успостављању социјализма.

Још један проблем је чињеница да је студентски покрет припојен капиталистичким интересима и малограђанским утопијама. Конкретно, ситна буржоазија је класа која се константно пролетаризује, то јест под притиском је крупног капитала који је тренутно на власти. Додатно, ситни буржуји (малограђани) немају фундаментално заједничке и конкретне класне интересе. Они имају само одређене утопијске лепе жеље, попут вечног опстајања малог предузетника, и с тиме фантазију о држави која ће да ради “у интересу свих грађана”, уместо да, као свака држава у историји, заступа интересе владајуће класе. Управо зато је сваки њихов бунт подређен интересима крупнијег опозиционог капитала у намери да одрже свој ситно-сопственички положај, чак и ако то иде на штету домаћих радника, а да не говоримо о радницима из других земаља.

Управо ово последње се константно чује на протестима. Да будемо конкретни, студентски покрет је пре само неколико недеља организовао протест “подршке српском народу на Косову”, чија је суштина да се Косово мора вратити под власт српских капиталиста, а не албанских, јер би тако „решили све проблеме“. Инвазијом на Косово, српски капиталисти би, не само оставили домаћег ситног буржуја на миру барем на неко време, већ би том домаћину-малограђанину отворили ново тржиште и нову потенцијалну радну снагу за експлоатацију, пружајући му веће (али и даље јако мале) шансе да се придружи редовима крупног капитала. Само је потребно да пошаљу српске

раднике да пуцају на албанске раднике на Косову. Награда српском раднику за ову борбу за “националне интересе” је смањење стандарда живота, па чак и губљење посла, јер капиталиста има сада албанску популацију коју лакше може да експлоатише и која неће бити на исти начин законом заштићена као српска, пошто је “непријатељска”. Како се српски капиталисти обогаћују овом експлоатацијом, сви проблеми на које се малограђани жале у тренутном стању ствари се интензивирају, пошто позиције доминантних капиталиста у држави постају још јаче и владајући картел може лакше себе да намири.

Овде видимо вулгарни интернационализам и пластичан пример поколебљивости ситне буржоазије као класе која се налази између радничке класе и капиталистичке класе — један дан протести се одржавају за подршку будућем међуимперијалистичком рату који ће се водити само за интересе српских капиталиста, а други дан причају о некаквој интернационалној солидарности.

Закључак. Било какво стављање Косова или било које друге земље под контролу српских капиталиста неће решити проблеме српске ситне буржоазије, а радничку класу ће само бацити у још гнусније ропство. Радничка класа нема никакав интерес у пљачкашким ратовима између „својих“ капиталиста и страних капиталиста. Ово не важи само за српске раднике, већ за апсолутно све раднике света, и управо због тога морамо бити доследни интернационалисти, који вођени научном социјалистичком теоријом граде независну политичку партију радничке класе. Ова критика, као и било која друга, није написана из зле намере. Напротив, управо само из доследне критике и борбе против социјал-шовинизма и опортунизма можемо градити праву радничку партију која ће водити радничку класу ка разбијању капиталистичког најамног ропства и свих његових последица. Ми смо започели овај рад придружите нам се.

Оригинални чланак